

LI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om den kommunale Beskatning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24de Marts 1896.)

Ligesom alle hidtil gjorde Forsøg paa at finde en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet om den mellemkommunale Skattefordeling ere mislykkede, saaledes synes den Betragtning, at være trængt igennem, at de for mange Kommuner uheldige Forhold, der følge af, at de ikke kunne faa personligt Skattebidrag af alle de Personer, hvis Virksomhed helt eller delvis er knyttet til dem, ingenlunde afhjælpes derved, at der foretages en Fordeling mellem Kommunerne af de personlige Skatter, vedkommende svare, men at Vægten maa lægges paa at tilvejebringe ny Skatteobjekter. Ved en mellemkommunal Fordeling kunne vel nogle Kommuner indvinde en Fordel, men kun paa andres Bekostning, og det vil i mange Tilfælde ikke forud kunne beregnes med Sikkerhed, om en Kommune vil have Fordel eller Tab ved Fordelingen, i alt Fald er det sikkert, at Kommunerne som Helhed betragtede ikke ad den Vej ville opnaa den ringeste Fordel.

Der er saa meget mere Anledning til at opgive Forsøgene paa at finde tilfredsstillende Regler for Fordelingen og derimod at henvende sin fulde Opmærksom-

hed paa at tilvejebringe ny Skatteobjekter, efter som det Dag for Dag hyppigere sker, at Næringsvirksomhed drives under Aktieselskabs Form, og Aktieselskaber rammes ikke som saadanne af nogen Skat eller Afgift. Det maa derfor siges at være paatrængende nødvendigt snarest muligt at søge tilvejebragt en Lov, der i denne Henseende kommer Kommunernes Drav i Møde.

Udvalgets Flertal har ment, at dette bedst sker ved at udtage til særskilt Behandling de Paragraffer af Lovforslaget, som gaa ud paa dette, saa meget mere som nogle andre Partier af Lovforslaget frembyde særlige Vanskeligheder for en Overenskomst og som denne Omstændighed ikke bør være til Hinder for, at der gøres Forsøg paa at opnaa en Ordning paa de Punkter, hvor alle Flertallets Medlemmer i det mindste ere enige om, at der virkelig trænges til en Reform. Ved saaledes at tage det her omhandlede Spørgsmaal op til særskilt Behandling er det dog ingenlunde Meningen, at Lovforslagets øvrige Indhold bør henlægges. Tværtimod ønske i alt Fald de fleste Medlemmer, at ogsaa dette bør drøf-